

Medicina îngerilor

Lorena.craia

Rămâi cu bine, tu, iubire sfântă,
Ce stai în pragul nopții mohorât
Și lasă-mi gura care necuvântă
Să împietrească-n marginea de gât.

Topește niște ceară lângă ușă,
Pe fruntea ce mă mistuie spontan
Și taie-mă în cuburi de cenușă,
Luându-mă cu tine-n geamantan.

Cărarea ta să-nțepenească fierea
Ce veșted azi îmi doarme la picior,
Și nopți, ca iederii, să-și întindă miera,
Pe lacrimi ce-mi rămân agățător.

Cu un pilug în groapa decadenței
Și altul sub toptanul de iluzii,
Te mai salut din poarta disidenței,
Cu palma ponegrită de contuzii.

Tărâmul dintre noi se nesfârșește
Și ce-i mai rău e că îmi pierd din minți;
Suntem absenți când totul se sfârșește,
Suntem orfanii care au părinți.

Rămâi cu bine, tu, iubire sfântă,
În catastiful vremii mă semnez –
Potrivnice-mi sunt toate, sunt înfrântă;
La capitoliul tău îngenunchez.

20 mai 2016, Constanța